

Rapport

Datum: 9 november 2007
Rapportnummer: 2007/252

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat een ambtenaar van het regionale politiekorps Brabant Zuid-Oost vertrouwelijke informatie over verzoekers persoon heeft verstrekt aan een burger die het niet eens was met een door verzoeker uitgeschreven bekeuring.

Verzoeker klaagt erover dat een ambtenaar van het regionale politiekorps Brabant Zuid-Oost verzoeker heeft beschuldigd van valsheid in geschrift inzake een opgemaakt aanvullend proces-verbaal aangaande die bekeuring.

Verzoeker klaagt erover dat een ambtenaar van het regionale politiekorps Brabant Zuid-Oost verzoeker de toegang tot het politiebureau en het computersysteem heeft ontzegd en de aan verzoeker verstrekte wapenstok en handboeien heeft ingenomen.

Verzoeker klaagt erover dat een ambtenaar van het regionale politiekorps Brabant Zuid-Oost een e-mailbericht naar verzoekers collega's heeft doen uitgaan waarin hij verzoeker heeft beschuldigd van niet integer gedrag, terwijl hij wist dat verzoekers werkgever op dat moment al had geconcludeerd dat er geen bewijzen waren voor valsheid in geschrift.

Verzoeker klaagt erover dat een ambtenaar van het regionale politiekorps Brabant Zuid-Oost vertrouwelijke informatie over verzoekers persoon heeft verstrekt aan verzoekers nieuwe werkgever.

Beoordeling

Algemeen

1. Verzoeker is tot 1 juli 2005 werkzaam geweest als parkeercontroleur/Buitengewoon Opsporingsambtenaar (BOA) bij de afdeling parkeerbedrijf van de gemeente Eindhoven. Hij was formeel in dienst van de gemeente, maar hij werd in die functie aangestuurd vanuit de politie Brabant Zuid-Oost, en verrichtte zijn werkzaamheden vanuit het politiebureau.

Op 19 maart 2005 bekeurde verzoeker een burger, omdat deze volgens verzoeker reed in een gebied dat is aangemerkt als een voetgangersgebied. De betrokken automobilist toonde verzoeker weliswaar een ontheffing, maar deze was volgens verzoeker niet van toepassing op deze situatie.

De burger tekende tegen deze bekeuring op 18 april 2005 bezwaar aan bij de officier van justitie. In het kader van deze procedure kreeg verzoeker de vraag van de officier om zijn beslissing schriftelijk toe te lichten. Verzoeker zond hierop de officier van justitie op 31 mei 2005 een aanvullend proces-verbaal, waarin hij aangaf dat hij betrokkene zijns inziens terecht had geverbaliseerd.

2. Op grond van dit aanvullende proces-verbaal verklaarde de officier van justitie op 10 juni 2005 het bezwaar van de burger niet gegrond, en handhaafde hij de bekeuring. De betrokken burger wendde zich vervolgens tot de leidinggevende van verzoeker. Deze confronteerde verzoeker op 15 juni 2005 met de aanvulling op het proces-verbaal. Verzoeker gaf bij deze gelegenheid aan van mening te zijn dat de inrij-ontheffing inderdaad niet geldig was.

3. Verzoekers leidinggevende bij de politie nam vervolgens op 16 juni 2005 telefonisch contact op met het arrondissementsparket te 's-Hertogenbosch, dat hem adviseerde om de betrokken burger een tweede bezwaar te laten indienen. Ook vroeg verzoekers leidinggevende de officier van justitie in hoeverre verzoeker zich had schuldig gemaakt aan valsheid in geschrift.

4. Eveneens op 16 juni 2005 vond een overleg plaats tussen de werkgever van verzoeker, de gemeente Eindhoven, en de politie over de te volgen procedure.

Daarin werd besloten dat verzoekers werkgever hem op korte termijn op zou roepen voor een gesprek, naar aanleiding waarvan hij mogelijk zou worden geschorst.

De afdelingschef van de politie had besloten dat verzoeker tot nader order - met ingang van de volgende dag, 17 juni 2005 - de toegang tot het politiebureau en het computersysteem zou worden ontzegd en dat de aan verzoeker verstrekte wapenstok en handboeien zouden worden ingenomen.

Verzoeker was op 16 juni 2005 vrij geweest, en kwam op 17 juni 2005 weer in dienst.

Het gesprek met de gemeente was gepland in de middag van 17 juni 2005, en verzoeker kwam in de ochtend van die dag in dienst, waarbij hij ontdekte dat zijn toegangspasje niet werkte. Verzoeker werd op die manier - voor hij hierover was geïnformeerd - geconfronteerd met de genomen maatregelen.

Met ingang van diezelfde datum werd hij door de gemeente met betaald verlof gezonden tot 1 juli 2005, de dag dat hij uit dienst zou gaan.

5. Op 23 juni 2005 liet de directeur van het gemeentelijk bedrijf waar verzoeker formeel werkzaam was, hem in een brief het volgende weten:

"Op basis van de informatie waarover wij op dit moment beschikken achten wij opzet in het verstrekken van foutieve informatie niet bewezen. Derhalve is er nu geen reden om tot een voorlopige schorsing over te gaan.

Omdat ons op dit moment niet bekend is of de politie Brabant Zuid-Oost danwel het Openbaar Ministerie een onderzoek naar de onderhavige kwestie gaat instellen handhaven wij het u met ingang van 17 juni 2005 toegekende betaald verlof tot het

moment van uitdiensttreding bij het parkeerbedrijf op 1 juli 2005."

6. Op 29 juni 2005 verzond verzoekers leidinggevende bij de politie een e-mailbericht binnen de (politie-)afdeling waar verzoeker werkzaam was.

Hierin stond onder meer het volgende:

"Ook (verzoeker; N.o.) zal officieel per 1 juli uit dienst treden van het Parkeerbedrijf.

Hem is echter vanaf 17 juni de toegang tot het bureau Begijnenhof en de politiesystemen ontzegd wegens een ernstige inbreuk op het gebied van de vereiste integriteit.

Zijn werkgever heeft verzocht hierover geen nadere mededelingen te doen."

7. Verzoeker was in deze periode betrokken in een sollicitatieprocedure bij de brandweer.

Een chef van het regionale politiekorps Brabant Zuid-Oost heeft vertrouwelijk aan de brandweer meegedeeld dat het niet zeker was dat verzoeker op grond van een intern onderzoek zijn status als BOA kon behouden.

8. De burger werd naar aanleiding van zijn tweede bezwaar aangaande de bekeuring op dit punt in het gelijk gesteld. De ontheffing bleek wel geldig te zijn, maar een gedeelte van de tekst op deze ontheffing was bij het kopiëren weggevalen.

9. De officier van justitie was van mening dat het handelen van verzoeker de voor het plegen van het strafbare feit "valsheid in geschrift" noodzakelijke opzet ontbeerde, en meer was te wijten aan verzoekers beleving en inzichten van het moment waarop verzoeker de bekeuring uitschreef.

Hij liet de chef van het korps waar verzoeker werkzaam was in een brief van 31 augustus 2005 weten dat hij niet voornemens was om verzoeker te vervolgen.

I. Ten aanzien van het verstrekken van vertrouwelijke informatie

Bevindingen

1. Verzoeker stelde dat aan de burger die het niet eens was met de bekeuring vertrouwelijke informatie over verzoekers persoon was verstrekt.

Verzoeker baseerde zich wat deze klacht betreft onder meer op deze informatie uit een brief die de hoofdofficier van justitie in het kader van de klachtprocedure op 31 augustus 2005 aan de politie richtte:

"Privacy

Kennelijk hebben in het kader van het vorenstaande gesprekken plaatsgevonden met derden, aangezien ook (...), optredend als vertegenwoordiger van (de betrokken burger; N.o.) in zijn schrijven van 16 juni jl. uitvoerig op de hoogte blijkt van details, waarvan hij slechts kennis kon krijgen door informatie uit de politieorganisatie.

Het komt mij voor dat hiermee wellicht de privacy van (verzoeker; N.o.) niet die bescherming heeft gekregen waarop hij, gelet op de daartoe strekkende regelgeving recht heeft."

Verzoeker tekende aan dat er ook e-mailverkeer had plaatsgevonden tussen de politie en de (vertegenwoordiger van de) burger.

2. In de brief van 16 juni 2005 (een klacht van de vertegenwoordiger van de betrokken burger aan de burgemeester van diens woonplaats over het optreden van verzoeker, nadat zijn beroepschrift ongegrond was verklaard) staat - voor zover in dit verband relevant - onder meer:

"- dat als reden van deze ongegrondverklaring is vermeld, dat uit een aanvullende verklaring van de verbalisant blijkt, dat betrokkene met inrijonthefving het betreffende gebied slechts mag inrijden via de D.straat;

dat zulks een volkomen onterechte en onjuiste weergave van de werkelijkheid is;

dat contact is opgenomen met inspecteur (...) voornoemd;

dat dhr. (voornoemde inspecteur; N.o.) onverwijld contact heeft opgenomen met een medewerker van het parket van de Officier van Justitie, teneinde deze onjuiste weergave van de situatie door genoemde parkeerwachter te weerleggen;

dat gebleken is, dat de door betrokkene aangeleverde aanvullende verklaring dateert van 31 mei ll.;

dat betrokken parkeerwachter op die datum volledig op de hoogte was van de rechten van de ontheffingshouders;

dat betrokken parkeerwachter door zijn verklaring op ambtseed de Officier van Justitie opzettelijk heeft misleid."

3. De beheerder van het regionale politiekorps Brabant Zuid-Oost merkte in reactie op dit deel van de klacht op, dat de vertegenwoordiger van de burger die de bewuste bekeuring had gekregen, zich (mede) tot de politie had gewend in diens hoedanigheid van secretaris van de vereniging van eigenaren van het flatgebouw waarop de ontheffing betrekking had.

De politieman in kwestie had de naam van verzoeker aan zowel de bewoner als aan de secretaris van de vereniging van eigenaren genoemd, zodat zij deze in hun brief aan de

officier van justitie konden vermelden.

Beide heren hadden aangegeven dat hun vertrouwen in de overheid als gevolg van het halsstarrige optreden van verzoeker een deuk had opgelopen.

De korpsbeheerder liet weten de mening van de hoofdofficier van justitie in diens brief van 31 augustus 2005 aan de politie dan ook niet te delen.

4. Verzoeker liet weten dat het zijns inziens niet nodig was geweest om zijn naam te verstrekken aan de beide burgers, omdat zij zeer wel in beroep hadden kunnen gaan aan de hand van het op de bekeuring vermelde verbalisantennummer. Dit nummer correspondeert met de naam van de verbalisant, ten behoeve van de officier van justitie. Verzoeker tekende aan dat dit uitdrukkelijk op deze wijze is geregeld, ter privacybescherming en persoonlijke bescherming van de verbalisant.

Voorts had de politie niet alleen verzoekers naam, maar ook (zijns inziens vertrouwelijke) informatie uit door hem opgemaakte processen-verbaal en uit zijn aanvullende verklaringen voor de officier van justitie verstrekt.

5. De betrokken politieambtenaar stelde op dit punt dat de naam van de controleur wordt verstrekt aan de bekeurde, indien deze navraag doet over een bekeuring. Dit kan niet in strijd zijn met diens privacy, nu deze ingevolge de ambtsinstructie (art. 2; zie Achtergrond onder 1; N.o.) verplicht is om bij een optreden in het kader van zijn opsporingsbevoegdheden zich op verzoek van de burger te legitimeren met zijn daartoe vertrekt BOA-legitimatiebewijs.

Er wordt steeds gestreefd naar een transparante organisatie zonder hierbij de veiligheid van de controleur in het geding te brengen. De ervaring had op dit gebied geleerd dat het "verstoppertje" achter een dienstnummer het contact met de geverbaliseerde niet ten goede komt.

Nadat de vertegenwoordiger van de bekeurde burger zich tot de politie had gewend was hem slechts die informatie verstrekt die volgens de politie op dat moment opportuun was, namelijk, dat volgens de politie de betreffende ontheffing wel geldig was, en dat verzoeker onjuist had gehandeld. Ook was hem meegedeeld dat de chef van verzoeker een brief zou zenden naar het Openbaar Ministerie, met daarin de zijns inziens juiste weergave van het incident. Daarnaast was de burger (desgevraagd) geïnformeerd over de mogelijkheid van een klacht, en de in dat geval te volgen procedure.

De zienswijze van verzoeker, dat vertrouwelijke informatie zou zijn gelekt, werd dan ook met klem bestreden.

Beoordeling

6. Verzoeker klaagt erover dat aan de burger die het niet eens was met de bekeuring vertrouwelijke informatie was verstrekt, en hij beroept zich in dit verband op zijn recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer. Dit houdt in, dat behoudens bij of krachtens de wet te stellen beperkingen, een ieder recht heeft op eerbiediging van zijn persoonlijke levenssfeer.

7. De Nationale ombudsman acht het niet aannemelijk dat de politie vertrouwelijke informatie uit door verzoeker opgemaakte processen-verbaal en uit zijn aanvullende verklaringen voor de officier van justitie aan de burger in kwestie heeft verstrekt.

De tekst van de brief van de vertegenwoordiger van deze burger van 16 juni 2005 aan de burgemeester geeft ook geen grond voor deze veronderstelling. In zoverre acht de Nationale ombudsman verzoekers klacht dan ook niet gegrond en is de onderzochte gedraging behoorlijk.

8. Wel is komen vast te staan dat verzoekers naam is verstrekt aan deze burger en diens vertegenwoordiger.

De Nationale ombudsman kan op dit punt de politie volgen waar wordt gezegd dat er steeds wordt gestreefd naar een transparante organisatie zonder hierbij de veiligheid van de controleur in het geding te brengen, en dat de ervaring op dit gebied heeft geleerd dat het "verstoppertje" achter een dienstnummer het contact met de geverbaliseerde niet ten goede komt.

In dit geval was er weliswaar geen sprake (meer) van een rechtstreeks contact tussen de controleur en de geverbaliseerde, maar werd verzoekers naam verstrekt zodat de burger deze in zijn brief aan de officier van justitie kon vermelden.

Ingevolge de Ambtsinstructie is een ambtenaar gehouden zich in contacten met burgers te legitimeren met het legitimatiebewijs dat aan hem is verstrekt. Dit legitimatiebewijs bevat de naam en foto van betrokkene.

Deze regel lijdt slechts uitzondering in het geval dat het vermoeden gerechtvaardigd is dat het verstrekken van de naam van een ambtenaar het gevolg zal hebben dat inbreuk op de persoonlijke levenssfeer van die ambtenaar zal worden gemaakt. In dergelijke gevallen kan worden volstaan met het verstrekken van het dienstnummer.

In dit geval trad verzoeker in zijn contacten met het publiek op als vertegenwoordiger van de overheid, en mocht zijn naam, nu geen sprake was van een bijzondere omstandigheid, bekend worden gemaakt.

De politie heeft hiermee niet gehandeld in strijd met diens recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer.

In zoverre is de onderzochte gedraging behoorlijk.

II. Ten aanzien van de beschuldiging van valsheid in geschrift

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt erover dat een ambtenaar van het regionale politiekorps Brabant Zuid-Oost verzoeker heeft beschuldigd van valsheid in geschrift inzake een opgemaakt aanvullend proces-verbaal aangaande die bekeuring.

2. De korpsbeheerder liet in reactie op dit deel van de klacht weten dat verzoeker verschillende malen door zijn leidinggevenden erop was gewezen dat de ontheffing van de burger in kwestie wel geldig was, en dat verzoeker bij herhaling was gevraagd om de bekeuring te seponeren. Verzoeker bleef dit echter halsstarrig weigeren. Daarom was de korpsbeheerder van mening dat verzoeker willens en wetens, in strijd met de waarheid, aan de officier van justitie had vermeld dat de ontheffing van deze burger niet geldig was. Hierdoor had hij volgens de korpsbeheerder een vorm van intellectuele valsheid in zijn schrijven gelegd, en zich zodoende schuldig gemaakt aan het gestelde in artikel 225 van het Wetboek van Strafrecht (zie Achtergrond, onder 2.; N.o.).

Verzoekers leidinggevende had om die reden telefonisch contact opgenomen met het arrondissementsparket te 's-Hertogenbosch, dat hem adviseerde om de betrokken burger een tweede bezwaar te laten indienen. Ook had verzoekers leidinggevende de officier van justitie in een brief van 8 juli 2005 gevraagd om een oordeel te geven omtrent de strafbaarheid van de aanvullende verklaring.

3. De hoofdofficier van justitie had hierover op 31 augustus 2005 het volgende geconcludeerd:

"Gelet op het feitenrelaas en het verweer van (verzoeker; N.o.), waarin hij stelt dat hij in het gewraakte document de situatie heeft willen verwoorden zoals die door hem op het moment van handeling op 19 maart jl. werd waargenomen en ervaren, ben ik van mening dat hier wellicht sprake is van een fundamenteel verschil van inzicht met zijn afdelingsleiding en een verregaande halsstarrigheid, waardoor hij mogelijk tegen beter weten in zaken anders heeft voorgesteld dan in de situatie nadien ook hem duidelijk moet zijn geworden, maar dat er onvoldoende aanleiding is te veronderstellen dat (verzoeker; N.o.) willens en wetens een vorm van intellectuele valsheid in het document heeft gelegd en zich zodoende schuldig zou hebben gemaakt aan het gestelde in artikel 225 van het Wetboek van Strafrecht.

Vervolg van (verzoeker; N.o.) is dan ook niet aan de orde."

4. Verzoeker bestreed dat hij er door zijn leidinggevenden op enig moment op was gewezen dat de ontheffing van de burger in kwestie wel geldig was. Naar aanleiding van het bezwaar van de burger had verzoeker op verzoek van het Openbaar Ministerie een aanvullende verklaring opgesteld. Verzoeker zag daarbij geen reden om zijn lezing te wijzigen, omdat de betrokken burger bij zijn bezwaar wederom dezelfde ontheffing had getoond, die naar het inzicht van verzoeker niet geldig was. Op dat moment wist verzoeker dan ook niet beter, dan dat de ontheffing niet geldig was, en hij ontkende dat hem dit was meegedeeld. Dit had verzoeker overigens ook naar aanleiding van de hiervoor weergegeven brief van de hoofdofficier van justitie naar voren gebracht op een hoorzitting inzake de klacht van de betrokken burger.

Beoordeling

5. Verzoeker bestrijdt dat hem verschillende keren zou zijn meegedeeld dat de ontheffing van de betrokken burger wel geldig was, en is dan ook van mening dat hij naar eer en geweten heeft gehandeld in zijn berichtgeving aan de officier van justitie. De korpsbeheerder stelt hiertegenover dat verzoeker wel verschillende keren is geweest op zijn misvatting omtrent de geldigheid van de ontheffing, en stelt dat verzoeker desondanks in zijn aanvullende proces-verbaal zijn eerdere (en onjuiste) mening standhield.

De Nationale ombudsman heeft niet kunnen vaststellen wat de precieze gang van zaken is geweest, en heeft niet kunnen vaststellen of verzoeker al dan niet bewust onjuiste informatie heeft verstrekt, in welk geval inderdaad mogelijk sprake geweest zou kunnen zijn van valsheid in geschrift.

De Nationale ombudsman acht het onder deze omstandigheden dan ook niet onjuist, en niet in strijd met het redelijkheidsvereiste, dat eist dat bestuursorganen voorafgaand aan elk handelen het belang van het realiseren van een doelstelling afwegen tegen de belangen van burgers (in dit geval verzoeker), om deze vraag voor te leggen aan de officier van justitie, die naar deze vraag onderzoek kon doen.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

III. Ten aanzien van het ontzeggen van de toegang en het afnemen van de wapenstok en handboeien

Bevindingen

1. Verzoeker vond het niet juist dat in reactie op het incident zijns inziens buitenproportionele maatregelen waren genomen. Hij noemde deze maatregelen onrechtmatig en onzorgvuldig. Met name achtte hij het niet juist dat hem de toegang tot het politiebureau was ontzegd, en dat hem de wapenstok en de handboeien waren afgenomen. Hij vond het onjuist, omdat hij zijns inziens niets fout had gedaan. Ook vond hij

niet correct dat het hem niet van te voren was meegedeeld. Voorts achtte hij de maatregel buitenproportioneel en te zwaar. Verzoeker vond het ook niet juist dat hem niet eerst de gelegenheid was geboden om zijn visie op het incident te geven, maar dat direct tot deze maatregelen was besloten. Verzoeker vond dat er geen juiste afweging van belangen had plaatsgevonden.

2. De korpsbeheerder liet weten, dat, nadat de afdelingschef van het bureau waar verzoeker werkzaam was, op de hoogte was gesteld van de verdenking inzake valsheid in geschrift, deze het in het belang van het onderzoek wenselijk had geacht dat verzoeker geen toegang meer had tot het politiebureau en de computersystemen, om te voorkomen dat achteraf zou worden aangegeven dat verzoeker in deze systemen vastgelegde documentatie na het uitspreken van de verdenkingen zou hebben gemanipuleerd.

Hoewel verzoeker werkzaam was bij de gemeente Eindhoven, was de bewapening eigendom van de politie, en aan hem in bruikleen gegeven in het kader van zijn BOA-functie. Gezien de ontzegging tot het politiebureau werd - in afwachting van het verdere onderzoek - de aan verzoeker verstrekte bewapening tijdelijk in bewaring genomen. Het voornemen bestond om dit met verzoeker te bespreken op de (volgende) dag dat hij weer in dienst kwam. Als gevolg van een misverstand tussen de politie en de gemeente Eindhoven was dat gesprek pas voor de middag van die dag gepland, waardoor verzoeker - voor hij hierover was geïnformeerd - geconfronteerd werd met deze maatregelen.

3. De betrokken ambtenaar voegde hier nog aan toe, dat aan verzoeker al eerder - naar aanleiding van een incident in 2004 waarbij verzoeker volgens de betrokken ambtenaar ten onrechte gegevens had geraadpleegd uit de politiesystemen en briefpapier van de dienst had gebruikt - de uitdrukkelijke waarschuwing was gegeven dat dat gedrag niet toelaatbaar was, en dat het de eerste en de laatste keer was dat hij op die manier gebruik zou maken van de politiesystemen en het briefpapier van de politie. Een volgende keer zou onherroepelijk leiden tot uitsluiting van de toegang tot de politiesystemen, dan wel het politiebureau.

Deze waarschuwing was niet vastgelegd in bijvoorbeeld een verslag van een functioneringsgesprek, omdat verzoeker als parkeercontroleur niet in dienst was van de politie.

4. Verzoeker bestreed dat hij in 2004 de door de betrokken politie-ambtenaar genoemde waarschuwing had gekregen. In ieder geval was hem dit niet schriftelijk meegedeeld, hetgeen verzoeker - gelet op de zwaarte van deze mogelijke sanctie - verbaasde. Ook nuanceerde hij het incident. Hij had - in eigen tijd - een collega geholpen met de inhoud van een bezwaarschrift tegen de gemeente Zaltbommel. Deze collega had het bezwaarschrift opgesteld en ondertekend. Het gebruikte vel papier was van de afdeling afkomstig. Verzoeker en zijn collega betreurden dit achteraf.

Beoordeling

5. Ook op dit punt is het hiervoor al genoemde redelijkheidsvereiste in het geding.

6. Verzoekers werkgever, de gemeente Eindhoven, had het voornemen om verzoeker de resterende dagen van zijn dienstverband - tot 1 juli 2005 -betaald verlof te verlenen.

De Nationale ombudsman is van oordeel dat het - gezien de door de korpsbeheerder naar voren gebrachte argumenten - op zichzelf was te billijken om verzoeker tot nader order de toegang tot het politiebureau en het computersysteem te ontzeggen, en hem de aan hem verstrekte wapenstok en handboeien in te nemen.

Nu verzoeker feitelijk op non-actief was gesteld, behoefde hij ook geen toegang meer te hebben tot het politiebureau waar hij zijn werkzaamheden normaal gesproken verrichtte.

Hiermee is niet in strijd gehandeld met het redelijkheidsvereiste.

In zoverre is de onderzochte gedraging behoorlijk.

7. De Nationale ombudsman acht het echter niet fatsoenlijk dat verzoeker werd geconfronteerd met de genomen maatregelen, voordat hierover met hem een gesprek was gevoerd. In dit opzicht heeft de politie onzorgvuldig gehandeld, door niet met de gemeente af te stemmen wanneer verzoeker zou worden meegedeeld dat hij feitelijk op non-actief zou worden gesteld, en welke consequenties dit zou hebben met betrekking tot zijn werkomgeving.

In dit opzicht is gehandeld in strijd met het vereiste van correcte bejegening, en is de onderzochte gedraging niet behoorlijk.

De Nationale ombudsman heeft in het voorgaande niet het incident uit 2004 betrokken. In de eerste plaats staat immers niet vast dat toen aan verzoeker een waarschuwing is gegeven; het staat niet op schrift en het wordt door verzoeker bestreden. Daarnaast betrof dit een volstrekt andere situatie, zodat een mogelijke waarschuwing uit 2004 niet op deze situatie van toepassing kan worden geacht.

IV. Ten aanzien van het e-mailbericht

Bevindingen

1. Verzoeker vond het niet juist dat verzoekers leidinggevende van de politie op 29 juni 2005 een e-mailbericht binnen de afdeling waar verzoeker werkzaam was, had verzonden, waarin verzoeker werd beschuldigd van niet integer gedrag. Verzoeker achtte dit te meer onjuist, omdat verzoekers werkgever al in een brief van 23 juni 2005 had geconcludeerd dat er geen bewijzen waren voor valsheid in geschrift.

2. De korpsbeheerder liet weten dat verzoeker geen deel uitmaakte van de bezetting van de politie Eindhoven Centrum, maar wel in het gebouw van de politie was gehuisvest. De afdelingschef had, ter beëindiging van een stroom geruchten, de bewuste mail, waarin in eerste instantie werd aangegeven welke keuzes de gemeente en de politie hadden gemaakt naar aanleiding van de verdenkingen, gezonden naar de medewerkers van zijn afdeling. Deze mail had ook tot doel ervoor te zorgen dat verzoeker in voorkomende gevallen kon worden geweerd uit het politiebureau. In een later stadium was ter verheldering overigens ook de uitspraak van de officier van justitie over deze kwestie bekend gemaakt.

Binnen het korps bestaat geen protocol hoe met deze kwesties dient te worden omgegaan. De korpsbeheerder was van mening dat de afdelingschef in deze zaak maatwerk had geleverd in het belang van de organisatie en van verzoeker. Omdat verzoeker formeel geen medewerker van zijn afdeling was, was hij hierover niet met hem in gesprek gegaan. De mail was overigens verzonden op het moment dat verzoeker was geschorst, aldus de korpsbeheerder.

3. Verzoeker benadrukte nog dat hij niet was geschorst, maar dat hij tijdelijk met (betaald) verlof was gezonden. Bovendien was het e-mailbericht volgens hem niet nodig geweest om ervoor te zorgen dat hij kon worden geweerd uit het politiebureau. Zijn toegangspas was immers al geblokkeerd.

Beoordeling

4. Het verbod van vooringenomenheid houdt in dat bestuursorganen zich actief opstellen om iedere vorm van een vooropgezette mening of de schijn van partijdigheid te vermijden.

5. In deze situatie had verzoekers leidinggevende binnen de afdeling waar verzoeker werkzaam was, een e-mailbericht verzonden, om, zo liet de korpsbeheerder weten, een stroom geruchten te beëindigen, en om ervoor te zorgen dat verzoeker in voorkomende gevallen kon worden geweerd uit het politiebureau.

6. Het spreekt voor zich dat de afdeling waar verzoeker werkzaam was, diende te worden geïnformeerd. De in deze e-mail gehanteerde tekst was daartoe echter niet geschikt.

Deze e-mail was niet neutraal, maar vooringenomen. In deze e-mail werd geconcludeerd dat verzoeker een ernstige inbreuk zou hebben gemaakt op de vereiste integriteit, terwijl dat op dat moment allerm minst vast stond.

Sterker nog, de gemeente had verzoeker inmiddels al meegedeeld dat er geen bewijzen waren voor valsheid in geschrift.

In zoverre is de onderzochte gedraging niet behoorlijk.

V. Ten aanzien van het informeren van verzoekers nieuwe werkgever

Bevindingen

1. Verzoeker was ten tijde van de gedraging waarop deze klacht betrekking heeft, verwikkeld in een sollicitatieprocedure bij de brandweer. De politie heeft tijdens deze procedure informatie over verzoeker meegedeeld aan de brandweer. Verzoeker acht dit niet juist, omdat op dat moment geenszins vaststond dat hij onjuist had gehandeld. Bovendien bestond er volgens verzoeker geen enkele noodzaak tot het verstrekken van deze informatie.

2. De korpsbeheerder liet weten dat aan de brandweer (vertrouwelijk) is meegedeeld dat het niet zeker was dat verzoeker op grond van een intern onderzoek zijn status als BOA kon behouden.

Dit werd meegedeeld voor het geval de brandweer verzoeker een functie wilde aanbieden waarvoor de status van BOA een vereiste is.

Beoordeling

3. Ook met betrekking tot dit klachtonderdeel speelt het recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer. Dit betekent onder meer dat de overheid de informatie die zij over burgers bezit niet zonder meer aan derden kan overdragen. Deze derden kunnen ook andere bestuursorganen of ambtenaren zijn.

4. In dit geval waren van de zijde van de politie mededelingen gedaan aan de brandweer, als mogelijk toekomstige werkgever van verzoeker. Dit is niet juist, omdat hiermee verzoekers recht op privacy is geschonden.

In dit opzicht is niet behoorlijk gehandeld.

CONCLUSIE

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Brabant Zuid-Oost, is

niet gegrond ten aanzien van:

het verstrekken van vertrouwelijke informatie over verzoekers persoon en het verstrekken van verzoekers naam;

de beschuldiging van valsheid in geschrift;

het ontzeggen van de toegang tot het politiebureau en het computersysteem en het ontnemen van de wapenstok en de handboeien;

gegrond ten aanzien van:

het niet vooraf informeren van verzoeker over de jegens hem genomen maatregelen vanwege strijd met het vereiste van correcte bejegening;

het zenden van het e-mailbericht vanwege strijd met het vereiste van het verbod van vooringenomenheid;

het informeren van verzoekers nieuwe werkgever vanwege schending van het recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer.

Onderzoek

Op 15 november 2005 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer G. te Valkenswaard, met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Brabant Zuid-Oost. Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Brabant Zuid-Oost (de burgemeester van Eindhoven), werd op 19 mei 2006 een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de korpsbeheerder verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Daarnaast werd de betrokken politieambtenaren de gelegenheid geboden om commentaar op de klacht te geven. Zij maakten van deze gelegenheid geen gebruik. Tijdens het onderzoek kregen de korpsbeheerder en verzoeker de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren. Tijdens het onderzoek werd hun een aantal specifieke vragen gesteld. Ook één van de betrokken ambtenaren werd nog een aantal specifieke vragen gesteld.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. De reactie van verzoeker gaf aanleiding het verslag te wijzigen en aan te vullen. Noch de korpsbeheerder noch de betrokken ambtenaar gaf binnen de gestelde termijn een reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Verzoekschrift van 15 november 2005 met bijlagen. Als bijlagen waren onder meer gevoegd een overzicht van de correspondentie met betrekking tot de aanleiding tot deze klacht (de bekeuringssituatie van een burger), de correspondentie met het Openbaar Ministerie en de correspondentie met de gemeente Eindhoven (als formeel werkgever van

verzoeker).

Openingsbrieven van de Nationale ombudsman van 19 mei 2006.

Het standpunt van de beheerder van de regiopolitie Brabant Zuid-Oost van 12 juli 2006.

De reactie van verzoeker van 22 juli 2006.

Nadere vragen van de Nationale ombudsman aan de korpsbeheerder van 11 augustus 2006.

Reactie van de korpsbeheerder van 17 september 2006.

Nadere reactie van verzoeker van 30 oktober 2006.

Standpunt van één van de betrokken politie-ambtenaren naar aanleiding van nadere vragen van de Nationale ombudsman.

Nadere vragen van de Nationale ombudsman aan de korpsbeheerder van 5 maart 2007.

Nadere reacties van verzoeker van 26 april 2007 en 2 mei 2007.

Nadere informatie van één van de betrokken politie-ambtenaren van 21 mei 2007.

Nadere reactie van verzoeker van 29 mei 2007.

Nadere informatie van één van de betrokken politie-ambtenaren van 20 juni 2007.

Nadere reactie van verzoeker van 28 juni 2007.

Reactie van verzoeker op het verslag van bevindingen van 10 oktober 2007.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

1. Ambtsinstructie voor de politie, de Koninklijke Marechaussee en de buitengewoon opsporingsambtenaar

Artikel 2

"De ambtenaar legitimeert zich met het legitimatiebewijs dat aan hem is verstrekt:

a. bij optreden in burgerkleding ongevraagd, tenzij bijzondere omstandigheden dit onmogelijk maken, en

b. bij optreden in uniform, op verzoek daartoe."

2. Wetboek van Strafrecht

Artikel 225

1. Hij die een geschrift dat bestemd is om tot bewijs van enig feit te dienen, valselijk opmaakt of vervalst, met het oogmerk om het als echt en onvervalst te gebruiken of door anderen te doen gebruiken, wordt als schuldig aan valsheid in geschrift gestraft, met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren of geldboete van de vijfde categorie.

2. Met dezelfde straf wordt gestraft hij die opzettelijk gebruik maakt van het valse of vervalste geschrift als ware het echt en onvervalst dan wel opzettelijk zodanig geschrift aflevert of voorhanden heeft, terwijl hij weet of redelijkerwijs moet vermoeden dat dit geschrift bestemd is voor zodanig gebruik.

3. Indien een feit, omschreven in het eerste of tweede lid, wordt gepleegd met het oogmerk om een terroristisch misdrijf voor te bereiden of gemakkelijk te maken, wordt de op het feit gestelde gevangenisstraf met een derde verhoogd.